II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 19 december 1984

betreffende de Franse steunregeling voor de industrie in de vorm van speciale investeringsleningen, gesubsidieerde leningen aan ondernemingen, aanvullende herfinancieringsleningen en leningen van het „Fonds Industriel de Modernisation"

(Slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

(85/378/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Na de belanghebbenden te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken,

I

Overwegende dat de Franse Regering na herhaaldelijk verzoek van de Commissie deze bij telexbericht van 1 april 1982 (SG(82)A/3230), 17 januari 1983 (SG(83)A/487) en 8 februari 1983 (SG(83)A/1412) en bij brieven van 28 oktober 1983 (nr. 930/IV(83)/14555), 15 februari 1984 (IV/10.833) en 2 april 1984 (IV(84)/11.764) in kennis heeft gesteld van de invoering van verschillende soorten speciale leningen aan de industrie, te weten :

— speciale investeringsleningen (PSI),

— gesubsidieerde leningen aan ondernemingen (PAE),

— aanvullende herfinancieringsleningen (PSR),

— leningen van het Fonds Industriel de Modernisation" (FIM).

Overwegende dat de speciale investeringsleningen (PSI) momenteel tegen een rente van 9,25 % worden verstrekt ; dat deze leningen, wanneer zij meer bedragen dan 2 miljoen Ffr., uit twee delen bestaan :

— een lening op lange termijn, met eventueel een aflossingsvrije periode van twee jaar voor leningen met een looptijd van ten hoogste of gelijk aan twaalf jaar en van drie jaar voor leningen met een looptijd van meer dan twaalf jaar ;

— kredieten op middellange termijn met een looptijd van ten hoogste zeven jaar, die door de banken tegen marktcondities worden verstrekt ;

dat de looptijd van deze leningen en het aandeel van deze beide financieringscategorieën in de totale toegekende steun door de leningverstrekkende instelling worden vastgesteld volgens de aard, de afschrijvingsduur en de rentabiliteit van de te financieren investeringen ; dat deze steun op middellange en lange termijn in het geheel 70 % van het totale bedrag, exclusief belastingen, van de nieuwe investeringsprogramma's kan bedragen ;

Overwegende dat deze leningen zijn bestemd voor ondernemingen die investeringsprogramma's ter hand nemen en arbeidsplaatsen scheppen of bestaande arbeidsplaatsen in stand houden, energie of grondstoffen besparen, hun exportomzet buiten de Gemeenschap opvoeren, uitrusting voor automatisering van produktieprocessen aankopen, een innoverend procédé invoeren of een produkt vervaardigen waarin een innovatie is verwerkt ; dat het voor deze leningen uitgetrokken bedrag voor 1983 op 14 miljard Ffr. en voor 1984 op 14,3 miljard Ffr. is vastgesteld ;

Overwegende dat de gesubsidieerde leningen aan ondernemingen (PAE) momenteel tegen een rente van 11,75 % worden verstrekt ; dat deze leningen kunnen worden toegekend aan ondernemingen waarvan de programma's prioritair worden geacht, maar die niet de verbintenissen aangaan welke voor het verkrijgen van speciale investeringsleningen worden vereist ; dat het voor deze leningen uitgetrokken bedrag voor 1983 op 7 miljard Ffr. en voor 1984 op 7,16 miljard Ffr. is vastgesteld ; dat de gesubsidieerde leningen aan ondernemingen vanaf 1 januari 1985 worden afgeschaft ;

Overwegende dat de aanvullende herfinancieringsleningen (PSR) momenteel tegen een rente van 9,75 % worden verstrekt ; dat het hier leningen op lange termijn betreft, met een looptijd van twaalf jaar en een aflossingsvrije periode van twee jaar ; dat zij in 1984 moeten worden aangemeld ; dat het bedrag van deze leningen ten minste gelijk is aan de gemiddelde waarde van het jaarlijkse deel van de terug te betalen hoofdsom van de tegen een vaste rente opgenomen leningen op lange termijn ;

Overwegende dat het bij de betrokken steun gaat om leningen op middellange of lange termijn met vaste rente die bij gespecialiseerde kredietinstellingen („Crédit National", „Caisse Centrale de Crédit Coopératif", „Crédit d'Equipement des PME", „Sociétés de développement régional") worden aangegaan of door deze instellingen worden gegarandeerd ; dat deze leningen uitsluitend worden verstrekt aan ondernemingen die aan de volgende voorwaarden voldoen :

— de financieringskosten van de totale schulden op lange en middellange termijn in Ffr., en met vaste rente moeten in 1984 ten minste 11 % van de op 31 december 1983 uitstaande schulden op lange en middellange termijn bedragen ;

— de ondernemingen moeten in 1984 een begin maken met een investering die wordt gefinancierd met behulp van een speciale investeringslening, een tussen 1 januari en 31 december 1984 aangemelde gesubsidieerde lening aan ondernemingen, of een door een van de vier in het verstrekken van leningen op lange termijn gespecialiseerde instellingen tijdens dezelfde periode geavaleerde, gegarandeerde of gemobiliseerde lening op middellange termijn ;

dat het voor deze leningen uitgetrokken bedrag zowel voor 1983 als voor 1984 op 3 miljard Ffr. is vastgesteld ;

Overwegende dat de FIM-leningen momenteel tegen een rente van 9,25 % worden verstrekt ; dat deze leningen voor een duur van maximaal tien jaar en met een aflossingsvrije periode van ten hoogste twee jaar worden toegekend ; dat deze leningen 40 % van het met de investeringsprogramma's gemoeide bedrag kunnen belopen ; dat zij bedoeld zijn om financieringsprogramma's met een innoverend karakter te steunen op een van de volgende gebieden van prioritair industrieel belang : installatie van technologisch hoogwaardige machines en uitrusting, kantoorautomatisering en ontwikkeling van geheugenkaarten, biotechnologie, uitrusting van onderwijs- en opleidingsinstellingen met microcomputers, ontwikkeling van in brandstofverbruik zeer zuinige voertuigen ;

Overwegende dat de procedure voor het verstrekken van FIM-leningen als volgt is :

— de onderneming legt een moderniseringsdossier voor aan haar bank of rechtstreeks aan het ANVAR (Agence Nationale pour la Valorisation de la Recherche, ressorterend onder het Ministerie van Industrie) ;

— het ANVAR verricht de technische en de bank de financiële studie ;

— bij akkoordbevinding wordt het dossier voorgelegd aan het bestuurscomité van het FIM, dat op zijn beurt zijn akkoord geeft, of het dossier afwijst ;

— het FIM brengt zijn akkoordbevinding ter kennis van de CAMI (Caisse de Modernisation Industrielle), dat de lening in zijn balans opneemt ;

— de CAMI licht de CDC (Caisse des Dépôts et Consignations) in ; in opdracht van de minister maakt de CDC het geld aan de bank van de onderneming over en geeft deze bank opdracht de betaling te verrichten ;

— het geld wordt ter beschikking van de klant gesteld ;

— voor de FIM-leningen geldt een financiële garantie van de Staat (gedekt door een reservefonds ten laste van de begroting van het Ministerie van Industrie en Onderzoek voor leningen van minder dan 150 miljoen Ffr. en de onder de gebruikelijke voorwaarden door de minister van Economische Zaken en Financiën gegeven garantie van de Staat voor leningen boven dit bedrag) ;

Overwegende dat voor de FIM-leningen in 1983 een (naar 1984 overgedragen) bedrag van 3 miljard Ffr. en in 1984 een totaal bedrag van 11 miljard Ffr. beschikbaar is gesteld, terwijl voor 1985 een totaal bedrag van 12 miljard Ffr. is uitgetrokken ;

Overwegende dat het FIM van 1 september tot 31 december 1983 voor 430 miljoen Ffr. en van 1 januari tot 31 oktober 1984 voor 6,38 miljard Ffr. aan technologische participatieleningen heeft verstrekt ; dat het FIM in dezelfde periodes respectievelijk 531 miljoen Ffr. en 1,19 miljard Ffr. voor leasefinanciering heeft verstrekt ;

II

Overwegende dat de Commissie op 22 februari 1984 de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag heeft ingeleid ten aanzien van bovengenoemde leningen, omdat deze leningen steunmaatregelen vormen in de zin van artikel 92, lid 1, van het Verdrag, die op grond van de door de Franse Regering verstrekte gegevens niet in aanmerking komen voor een van de in artikel 92, lid 3, van het Verdrag bedoelde uitzonderingen (PB nr. C 118 van 2. 5. 1984);

Overwegende dat, ten aanzien van de vraag of de vier bovenvermelde soorten leningen het karakter van steunmaatregelen in de zin van artikel 92, lid 1 van het Verdrag hebben, dient te worden opgemerkt dat hun gemeenschappelijk kenmerk is dat zij financiële middelen tegen lagere rente dan de marktrente ter beschikking van de industrie stellen ; dat deze preferentiële rente door de Staat wordt vastgesteld en kan worden toegestaan dank zij :

— een rentesubsidie waarvoor de Regering de nodige middelen heeft uitgetrokken op de Staatsbegroting, voor wat betreft de speciale investeringsleningen, de gesubsidieerde leningen aan ondernemingen en de aanvullende herfinancieringsleningen aan ondernemingen en de aanvullende herfinancieringsleningen ;

— overmaking van een deel van de deposito's van spaarrekeningen, de „Comptes de Développement Industriel" (CODEVI), aan de gespecialiseerde kredietinstellingen, onder de aan het systeem verbonden bijzondere voorwaarden, wat de FIM-leningen betreft ;

Overwegende dat, wat de boven behandelde, eerstgenoemde drie soorten leningen betreft, het verschil tussen de door de Staat vastgestelde rente en de marktrente mogelijk wordt gemaakt doordat de Staat rechtstreeks aan de gespecialiseerde kredietinstelling (in de meeste gevallen „Crédit National") op de begroting uitgetrokken totaalbedragen aan rentesubsidies overmaakt, welke worden toegekend, zodra de betrokken leningen worden aangeboden tegen de rente en onder de voorwaarden, vastgesteld door de Staat, op de inachtneming waarvan wordt toegezien door de „Inspection des Finances", met dien verstande dat de verantwoordelijkheid voor de keuze en de aan de leningen verbonden selectierisico's bij de gespecialiseerde instelling blijft berusten ; dat de Franse Regering in haar brief van 12 november 1984 trouwens uitdrukkelijk erkent dat de betrokken leningen het karakter van steunmaatregelen hebben ;

Overwegende dat, wat de FIM-leningen betreft, de rente waartegen deze worden toegekend systematisch op een lager niveau wordt vastgesteld dan de rente voor leningen die tegen marktcondities worden verstrekt ; dat dit slechts mogelijk is omdat de FIM-leningen worden gefinancierd met de deposito's van spaarrekeningen op zeer korte termijn, de CODEVI, waarop een rente wordt vergoed (momenteel 6,5 %) die door de Staat op een lager niveau dan dat van de marktrente wordt vastgesteld, welke aldus verzamelde spaargelden in leningen op lange termijn aan de industrie worden omgezet ;

Overwegende dat voorts de mogelijkheid voor de Staat om financiële middelen tegen een zo lage rente in zo grote hoeveelheden te verzamelen (61 miljard Ffr. sinds september 1983, de startdatum van de CODEVI) het gevolg is van het feit dat de Staat voor deze rekeningen belastingvrijstellingen verleent en zodoende van aanzienlijke belastingontvangsten afziet ; dat de banken, als deze vrijstelling niet zou worden verleend, zich genoodzaakt zouden zien middelen tegen een veel hogere rente aan te trekken, hetgeen de toekenning van FIM-leningen tegen de huidige preferentiële rente zou beletten ;

Overwegende dat wat meer bepaald de CODEVI-middelen betreft, de toewijzing daarvan dwingend bij de wet als volgt is geregeld, naar gelang die middelen worden ontvangen :

— door de banken (alsook door „Crédit Mutuel" en „Crédit Agricole") in welk geval de toewijzing ervan, elk voor de helft ervan, geschiedt aan :

  a) de „Caisse des Dépôts et Consignations" (CDC), een onder de Staat ressorterende instelling, die de helft omzet in schatkistbons en de andere helft behoudt ten einde om te zetten in FIM-leningen, en in ruil aan de banken die de middelen hebben vergaard „Titres de développement industriel" (TDI) met een rente van 8 % en een looptijd van vijf tot zeven jaar verstrekt ;

  b) de banken zelf, die de helft ervan aan de „Banque de France" overmaken en de andere helft in de vorm van bankleningen op middellange en lange termijn (PBE) tegen 10,25 % aan de industrie uitlenen ;

— door de „Caisses d'Epargne" (spaarkassen) en de „Comptes chèque postaux" (CCP) in welk geval overmaking aan de CDC geschiedt, die :

  a) de helft behoudt als liquide reserves ;

  b) de andere helft overmaakt aan de gespecialiseerde kredietinstellingen, die ze uitlenen aan de industrie in de vorm van met name speciale investeringsleningen, gesubsidieerde leningen aan ondernemingen en aanvullende herfinancieringsleningen ;

Overwegende dat het gebruik van bovenbedoelde staatsmiddelen ten gunste van de ondernemingen die FIM-leningen ontvangen dus weliswaar geen aanleiding geeft tot het uittrekken van de benodigde middelen op de Staatsbegroting, maar niettemin berust op het afzien van belastingontvangsten door de Staat ; dat deze handelwijze derhalve niet tot gevolg heeft dat het daaruit voortvloeiende voordeel het karakter van

met staatsmiddelen bekostigde steunmaatregelen in de zin van artikel 92, lid 1, van het Verdrag verliest (zie in dit verband het arrest van het Hof van Justitie van 25 juni 1970 in de zaak nr. 47/69);

Overwegende bovendien dat een extra steunelement voortvloeit uit het feit dat de staat de eventuele risicomarge van de banken bij FIM-leningen, ongeacht het bedrag, voor zijn rekening neemt;

Overwegende dat ten aanzien van de verenigbaarheid van de betrokken leningen met artikel 92, lid 3, sub c), van het Verdrag dient te worden opgemerkt dat deze leningen zijn bedoeld om door de Franse Regering als prioritair omschreven doelstellingen inzake industriële modernisering te verwezenlijken;

Overwegende dat erop dient te worden gewezen dat, aldus voorgesteld, het algemene doel, modernisering van de industrie, op zich geen tegenprestatie vormt in de zin van artikel 92, lid 3, sub c), van het Verdrag en aan de eis inzake gemeenschappelijk belang niet kan voldoen; dat hetzelfde geldt voor het andere criterium van de Franse Regering om de prioritaire doelstellingen inzake modernisering van de industrie te bepalen; dat het hier gaat om een economische beoordeling die, wat steunmaatregelen aangaat, tot de uitsluitende bevoegdheid van de Commissie behoort;

Overwegende dat deze steun de ondernemingen die hem ontvangen over aanzienlijke bedragen doet beschikken waarmee zij de modernisering van hun materieel en uitrusting (en in sommige sectoren ook hun onderzoek) kunnen bekostigen zonder zelffinanciering of opname van een lening tegen marktcondities; dat zij de middelen die zij hierdoor uitsparen voor andere activiteiten van de onderneming kunnen gebruiken; dat dit hun concurrentievermogen vergroot of hun financiële positie versterkt, hetgeen hun een aanmerkelijk concurrentievoordeel oplevert ten opzichte van alle ondernemingen uit de Gemeenschap die niet het voordeel van een dergelijke regeling genieten, zoals het Hof van Justitie in zijn arrest van 17 september 1980 in de zaak nr. 730/79 memoreert;

Overwegende ten laatste dat de Commissie bij de inleiding van de procedure de eerste drie soorten leningen (PSI, PAE en PSR) als bestaande steunmaatregelen heeft aangemerkt omdat zij naar wijze van toepassing en doelstellingen kunnen worden gelijkgesteld met de leningen die voor rekening van het FDES („Fonds de Développement Economique et Social", ressorterend onder het Ministerie van Financiën) door „Crédit National" (een gespecialiseerde kredietinstelling) worden verstrekt; dat zij op dezelfde wijze worden gefinancierd en dezelfde oorsprong hebben; dat de Commissie ten aanzien van de FIM-leningen daarentegen, waarbij het om een nieuwe steunmaatregel gaat, in herinnering heeft gebracht dat deze procedure voor deze leningen een schorsende werking heeft en dat alle steun die wordt verleend voordat zij in het kader van deze procedure haar eindbeslissing heeft genomen kan worden teruggevorderd, zodat de ondernemingen die voor dergelijke leningen in aanmerking komen ervan op de hoogte worden gesteld dat zij dergelijke niet bij de Commissie aangemelde, en derhalve onwettige, steun eventueel zullen moeten terugbetalen;

III

Overwegende dat de Franse Regering de Commissie haar opmerkingen ten aanzien van de inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag bij brieven van 7 november 1984 (IV/84-5062), 12 november 1984 (84/15116), 27 november 1984 (IV/84-15426) en 4 december 1984 (IV/84-15534) kenbaar heeft gemaakt;

Overwegende dat de Franse Regering bij deze standpuntbepalingen de voorwaarden, de wijze van toepassing en de doelstellingen van de drie betrokken soorten leningen met rentesubsidie in herinnering brengt en verduidelijkt dat deze leningen worden verstrekt door particuliere gespecialiseerde kredietinstellingen, die soeverein en op eigen risico over de leningen die zij toestaan beslissen zonder dat de Staat bij de selectie van de risico's ingrijpt; dat deze leningen, aangezien zij door onafhankelijke instellingen worden verstrekt, een algemene steunmaatregel voor de ondernemingen vormen waarbij de overheid de voorwaarden vaststelt waaraan deze leningen moeten voldoen, willen de daarvoor aangewende financieringsmiddelen voor een rentesubsidie in aanmerking komen;

Overwegende dat de kosten van de staatssteun in verhouding tot de totale met de steunprocedures gemoeide financieringsbedragen moet worden beoordeeld; dat de leningsverstrekkende instellingen een grote beoordelingsrijpheid genieten ten aanzien van het met behulp van deze leningen te financieren aandeel en ten aanzien van de verdeling van hun eigen financieringen over de verschillende soorten leningen; dat de voorgenomen steun derhalve niet algemeen mag worden beoordeeld aangezien hij aanmerkelijk verschilt naar gelang van met name de aard en het bedrag van de gefinancierde investeringsprogramma's, en de analyse van het risico door de leningverstrekkende instelling; dat tenslotte de subsidie wordt berekend op basis van de kosten van de opgenomen middelen en pas bij de aflossing van de leningtermijnen wordt betaald; dat de instellingen de middelen opnemen wanneer hun kaspositie het vereist, op voorwaarden die van de ene emissie en instelling tot de andere sterk kunnen verschillen; dat tenslotte de vier gespecialiseerde netten in 1983 34 339 leningen voor een gemiddeld bedrag van 910 000 Ffr. hebben verstrekt;

Overwegende dat de Franse Regering bij deze standpuntbepalingen evenzo wat de FIM-leningen betreft :

— de voorwaarden, de wijze van toepassing en de doelstellingen van het systeem van FIM-leningen in herinnering brengt waarbij zij benadrukt dat deze regeling niet uit begrotingsmiddelen, maar uitsluitend uit de middelen van de CODEVI wordt gefinancierd ; dat deze middelen met behulp van deze regeling rechtstreeks naar de industriële ondernemingen kunnen worden gedirigeerd ; dat de regeling niet door de Staat wordt gesubsidieerd ; dat de aan de CODEVI verbonden belastingvrijstelling de ondernemingen geen enkel bijzonder voordeel biedt ; dat voor de garantie waarvoor de FIM-leningen in aanmerking komen, de algemene rechtsvoorschriften gelden ; tenslotte, dat dit systeem van FIM-leningen een algemene financieringsbron is waarvan iedere onderneming gebruik kan maken op voorwaarde dat het innoverend karakter van de investeringsprogramma's in overeenstemming is met de door de Staat vastgestelde prioriteiten ; dat derhalve, volgens haar, het stelsel van FIM-leningen niet met een overheidssteunregeling in de zin van artikel 92 van het Verdrag kan worden gelijkgesteld ;

— verduidelijkt dat de door het FIM gefinancierde programma's uitsluitend betrekking hebben op moderniseringsinvesteringen ; dat deze leningen slechts zijn bedoeld om de nodige financiële middelen beschikbaar te stellen voor de vernieuwing, door onverschillig welke onderneming van een bepaalde sector, van haar produktieapparaat of produktenpakket ; dat de prioriteiten van de FIM-leningen, zoals zij van meet af aan zijn vastgesteld, aan een duidelijk Europees belang beantwoorden ; dat de doelstellingen van het FIM derhalve niet strijdig zijn met de gemeenschappelijke markt ;

IV

Overwegende voorts dat de Commissie op 15 mei, 17 mei en 13 juni 1984 van drie andere Lid-Staten, te weten de Bondsrepubliek Duitsland, Denemarken en Italië, opmerkingen heeft ontvangen waarin de inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag ten aanzien van bovenvermelde steunmaatregelen wordt ondersteund, en waarbij nadruk wordt gelegd op de voordelen van deze maatregelen voor de concurrentiepositie van de Franse ondernemingen die, in het bijzonder in de automobielsector, ervan profiteren en op de invloed van deze voordelen op het handelsverkeer tussen de Lid-Staten. Tevens wordt gewezen op het ontbreken van communautaire industriële prioriteiten waarvan de toekenning van deze leningen afhankelijk zou zijn, en het standpunt van de Commissie met betrekking tot het ontbreken van argumenten die een afwijking van artikel 92, lid 1, van het Verdrag te hunnen behoeve zou kunnen rechtvaardigen, wordt ondersteund ;

V

Overwegende dat de Franse Regering in haar standpuntbepalingen geen nieuwe elementen heeft aangedragen die aanleiding kunnen geven tot een herziening van het standpunt dat de Commissie bij de inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag heeft ingenomen ; dat de Commissie namelijk ten aanzien van het karakter van steunmaatregelen in de zin van artikel 92, lid 1, van het Verdrag van de bewuste maatregelen naar haar beschouwingen onder II verwijst ; dat zij ten aanzien van de verenigbaarheid ervan met artikel 92, lid 3, sub c), van het Verdrag eraan wenst te herinneren dat de betrokken regelingen, rekening houdende met het algemene karakter van hun doelstellingen en bijgevolg het ontbreken van sectoriële of regionale specificiteit, niet het voordeel van de uitzonderingen van artikel 92, lid 3, sub a) of c), kunnen genieten ; dat de Commissie de in het kader van deze regelingen eventueel overwogen steun derhalve met inachtneming van de invloed van deze steun ter deze moet nagaan ; dat de invloed van deze steun met name bijzonder voelbaar is wanneer de leningen worden verstrekt voor projecten van een zekere omvang die worden uitgevoerd door ondernemingen die op de markt zeer bedrijvig zijn ; dat blijkens inlichtingen waarover de Commissie beschikt, hoewel de Franse Regering haar geen enkele aanduiding dienaangaande heeft verstrekt, een aanzienlijk deel van die leningen aan dergelijke ondernemingen wordt toegekend ; dat deze leningen bovendien worden toegekend aan ondernemingen in sectoren waarin de concurrentie binnen de Gemeenschap bijzonder scherp is, zoals de automobiel-, de elektronica- en de voedingsmiddelenindustrie ;

Overwegende voorts dat, gezien het grote aantal gevallen waarin de betrokken leningen worden verstrekt en het gemiddelde bedrag van die leningen, een groot deel van deze steun aan ondernemingen kan worden verleend zonder dat de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad ;

Overwegende derhalve dat met het oog daarop in het kader van de vier betrokken steunmaatregelen de betekenisvolle concrete gevallen van de niet-betekenisvolle dienen te worden onderscheiden aan de hand van de criteria die de Commissie in haar brief van 14 september 1979 aan de Lid-Staten heeft aangegeven, en met name :

— bij algemene steunmaatregelen met een intensiteit in nettosubsidie-equivalent van meer dan 15 % van de investering : alle toepassingsgevallen ;

— bij steunmaatregelen met een intensiteit van meer dan 10 % (maar niet meer dan 15 %) : de gevallen waarin de investering meer dan 3 miljoen Ecu bedraagt ;

— bij steunmaatregelen met een intensiteit van meer dan 5 % (maar niet meer dan 10 %) : de gevallen waarin de investering meer dan 6 miljoen Ecu bedraagt ;

— bij steunmaatregelen met een intensiteit van niet meer dan 5 % : de gevallen waarin de investering meer dan 9 miljoen Ecu bedraagt ;

dat de Lid-Staten ieder jaar vóór het einde van het eerste kwartaal voor iedere algemene steunregeling een verslag moeten indienen over het voorgaande jaar, waarin voor iedere industrietak (geïdentificeerd volgens de algemene systematische bedrijfsindeling van het Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen), alsmede voor iedere regiocategorie omschreven in punt I, 2), van de Beginselen voor de coördinatie van de regionale steunregelingen (daarbij onderscheid makend tussen gesteunde en niet-gesteunde regio's van categorie 2, punt iv), het bedrag van de verleende steun, het bedrag van de daarmee gemoeide investeringen en het aantal desbetreffende gevallen worden vermeld, ten einde de Commissie in staat te stellen de nodige dienstige maatregelen als bedoeld in artikel 93, lid 1, van het Verdrag te nemen indien mocht blijken dat, als gevolg van gevallen beneden bovenvermelde grenzen, concentraties van steun in sommige takken of regio's problemen op het gebied van het handelsverkeer en de concurrentie binnen de Gemeenschap kunnen oproepen ;

Overwegende dat de boven omschreven betekenisvolle concrete gevallen van steunverlening door hun omvang de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt zodanig kunnen veranderen dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad ; dat een dergelijk vermoeden daarentegen, onder voorbehoud van bovenbedoeld onderzoek achteraf naar de per sector of regio verleende steun, niet bestaat ten aanzien van de overige gevallen van steunverlening, hetzij omdat de producent, het produkt of de dienst waarvoor steun wordt verleend een weinig belangrijke plaats inneemt, hetgeen de invloed van de steun op het handelsverkeer binnen de Gemeenschap beperkt, hetzij omdat de omvang en de intensiteit van de steun in kwestie zo gering zijn dat de steun slechts een beperkte invloed op de concurrentie en het handelsverkeer kan hebben ; dat wat de nieuwe steunmaatregelen betreft, dat wil zeggen de FIM-leningen waarvoor de schorsende werking van de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag geldt, de Commissie constateert dat in de periode na de inleiding van de procedure massaal een beroep op dit soort leningen is gedaan ; dat zij slechts kan opmerken dat deze steun aanzienlijke gevolgen heeft en dat de Franse Regering het uit de schorsende werking van de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag voortvloeiende verbod om nog nieuwe leningen uit hoofde van deze regeling te verstrekken, niet in acht heeft genomen ; dat de Franse Regering bovendien geen enkel significant geval heeft aangemeld, zelfs niet de in de brief van de Commissie van 1 maart 1983 vermelde leningen die zij aan twee ondernemingen in de automobielsector had toegekend ;

Overwegende dat de Commissie derhalve niet in staat is gesteld om voor deze significante individuele gevallen waarin de voorwaarden waaronder het handelsverkeer binnen de Gemeenschap plaatsvindt door de toekenning van steun zodanig kunnen worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad, na te gaan of deze steun met de bepalingen van artikel 92 van het Verdrag verenigbaar is ;

Overwegende dat volgens de bepalingen van artikel 92, lid 1, van het Verdrag steunmaatregelen die aan de in die bepalingen vermelde criteria beantwoorden, in beginsel onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt ; dat in de bepalingen betreffende de in artikel 92, lid 3, van het Verdrag vervatte uitzonderingen op deze onverenigbaarheid, de enige uitzonderingen waarom het in dit geval gaat, naar de doelstellingen worden aangegeven welke in het belang van de Gemeenschap, en niet in dat van de begunstigden van de steun alleen, moeten worden nagestreefd ; dat deze uitzonderingsbepalingen bij het onderzoek van regionale of sectoriële steunprogramma's en van significante individuele gevallen van toepassing van algemene steunregelingen strikt moeten worden geïnterpreteerd en met name slechts van toepassing zijn in de gevallen waarin de Commissie kan uitmaken dat zonder de steun de werking van het marktmechanisme op zichzelf onvoldoende zou zijn om te bereiken dat de begunstigde ondernemingen zouden handelen op een wijze die tot de verwezenlijking van een van de met de uitzonderingen beoogde doelstellingen bijdraagt ;

Overwegende dat het toestaan van dergelijke uitzonderingen voor steunmaatregelen die geen dergelijke tegenprestatie inhouden, erop zou neerkomen dat het handelsverkeer tussen de Lid-Staten ongunstig wordt beïnvloed en de mededinging wordt vervalst zonder dat zulks op enigerlei wijze door het belang van de Gemeenschap wordt gerechtvaardigd, terwijl aan bepaalde Lid-Staten ten onrechte voordelen worden toegekend ;

Overwegende dat de Commissie zich bij de toepassing van de bovengenoemde beginselen op het onderzoek van algemene steunregelingen of significante individuele gevallen van toepassing van deze regelingen ervan dient te vergewissen dat de begunstigde ondernemingen een tegenprestatie leveren die de toekenning van de steun rechtvaardigt in deze zin dat de steun nodig is om de verwezenlijking van een van de in artikel 92, lid 3, van het Verdrag genoemde doelstellingen te bevorderen ; dat het, wanneer zulks niet kan worden aangetoond, en in het bijzonder

wanneer de voor de steun in aanmerking komende investeringen in ieder geval zullen worden verricht, duidelijk is dat de steun niet tot de met de uitzonderingen nagestreefde doelstellingen bijdraagt, maar tot verbetering van de financiële positie van de betrokken ondernemingen dient ;

Overwegende dat de betrokken steunregelingen generlei specifiek sectorieel of regionaal karakter hebben ; dat zij derhalve moeten worden beschouwd als algemene steunregelingen ; dat de steun van lening tot lening sterk kan verschillen en kan worden toegekend in sectoren waarin de invloed van de steun op de concurrentie en op het handelsverkeer binnen de Gemeenschap aanzienlijk kan variëren naar gelang van de begunstigde ondernemingen, de omvang van de gesteunde investeringen en de omvang van de verleende steun ;

Overwegende dat voor de significante individuele gevallen waarin de door de Franse Regering aan de betrokken ondernemingen verleende financiële steun de positie van deze ondernemingen ten opzichte van andere concurrerende ondernemingen in het handelsverkeer binnen de Gemeenschap aanzienlijk versterkt, de Commissie niet heeft kunnen vaststellen en de Franse Regering niet heeft kunnen aantonen dat de betrokken steun aan de voorwaarden voldoet om voor een der uitzonderingen van artikel 92, lid 3, van het Verdrag in aanmerking te komen ; dat de Commissie in het bijzonder noch het Franse prioritaire industriële belang, noch de modernisering van de industriële ondernemingen op zich als een tegenprestatie ten gunste van de Gemeenschap die een van de uitzonderingen van artikel 92, lid 3, van het Verdrag rechtvaardigt, kan beschouwen ; dat deze steun integendeel, wanneer hij in deze significante individuele gevallen wordt verleend, het handelsverkeer binnen de Gemeenschap in strijd met het gemeenschappelijk belang dreigt te veranderen doordat hij de positie van de begunstigde ondernemingen ten opzichte van andere concurrerende ondernemingen in het handelsverkeer binnen de Gemeenschap aanzienlijk versterkt ;

Overwegende dat de steun die in de vorm van speciale investeringsleningen, gesubsidieerde leningen aan ondernemingen, aanvullende herfinancieringsleningen of FIM-leningen in als significant beschouwde individuele gevallen kan worden verleend, derhalve niet voldoet aan de voorwaarden voor toepassing van een der uitzonderingsbepalingen van artikel 92, lid 3, van het Verdrag ;

Overwegende dat de Commissie er voorts op moet toezien dat de communautaire voorschriften inzake steun voor bepaalde gevoelige sectoren, te weten de ijzer- en staalindustrie, de scheepsbouw, de industrie van synthetische vezels en de textiel- en kledingsector, volkomen worden nageleefd ;

Overwegende dat de Franse Regering vóór de eindbeslissing van de Commissie uit hoofde van artikel 93, lid 2, van het Verdrag, steun in de vorm van FIM-leningen heeft verleend ; dat deze steun derhalve als onwettig moet worden beschouwd en in significante individuele gevallen kan worden teruggevorderd ; dat de Franse Regering, om de Commissie in staat te stellen deze individuele gevallen op hun verenigbaarheid met artikel 92 van het Verdrag te onderzoeken, deze gevallen vóór 20 februari 1985 bij de Commissie moet aanmelden ;

Overwegende dat het voorts dienstig is de Franse Regering eraan te herinneren dat de Commissie krachtens artikel 93, lid 3, van het Verdrag op de hoogte moet worden gebracht van elke wijziging in de steunregelingen zoals die in de vorm van de in deze beschikking bedoelde leningen bestaan,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

De Commissie verzet zich niet tegen de toepassing van steunmaatregelen in de vorm van speciale investeringsleningen, gesubsidieerde leningen aan ondernemingen, aanvullende herfinancieringsleningen en leningen van het „Fonds Industriel de Modernisation", op voorwaarde dat de Franse Regering overeenkomstig het bepaalde in artikel 93, lid 3, van het Verdrag haar voordat deze leningen worden verstrekt in kennis stelt van de significante, concrete gevallen, zodat zij kan nagaan of deze al dan niet met artikel 92 van het Verdrag verenigbaar zijn.

Artikel 2

Zowel voor de bestaande als voor de nieuwe steunmaatregelen moeten de volgende significante, concrete toepassingsgevallen worden aangemeld :

— voor de algemene steunmaatregelen met een intensiteit in nettosubsidie-equivalent van meer dan 15 % van de investering : alle toepassingsgevallen ;
— voor steunmaatregelen met een intensiteit van meer dan 10 % (maar niet meer dan 15 %) : de gevallen waarin de investering meer dan 3 miljoen Ecu bedraagt ;
— voor steunmaatregelen met een intensiteit van meer dan 5 % (maar niet meer dan 10 %) : de gevallen waarin de investering meer dan 6 miljoen Ecu bedraagt ;
— voor steunmaatregelen met een intensiteit van niet meer dan 5 % : de gevallen waarin de investering meer dan 9 miljoen Ecu bedraagt.

Voorts moet de Franse Republiek voor elk van deze algemene steunregelingen jaarlijks vóór het einde van het eerste kwartaal voor het voorgaande jaar een verslag indienen waarin voor elke industrietak (geïdentificeerd overeenkomstig de algemene systematische bedrijfsindeling van het Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen) het bedrag van de verleende steun, dat van de betreffende investeringen en het aantal desbetreffende gevallen worden vermeld.

Artikel 3

De communautaire voorschriften inzake steunverlening in de ijzer- en staalindustrie, in die van synthetische vezels, in de scheepsbouw en in de textiel- en kledingsector moeten worden nageleefd.

Artikel 4

De Franse Republiek is verplicht de Commissie vóór 20 februari 1985 overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het Verdrag kennis te geven van alle gevallen van volgens de criteria van artikel 2 van deze beschikking significante, in de vorm van FIM-leningen verleende steun.

Artikel 5

De Franse Republiek doet de Commissie vóór 20 februari 1985 mededeling van de maatregelen die zij heeft genomen om aan deze beschikking te voldoen.

Artikel 6

De Franse Republiek brengt de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het Verdrag op de hoogte van elke wijziging betreffende de bij deze beschikking bedoelde steunregelingen in de vorm van leningen.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel, 19 december 1984.

Voor de Commissie

Frans ANDRIESSEN

Lid van de Commissie